

Sygn. akt O/OSD/12/2007

164

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
z dnia 13 grudnia 2007 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
w składzie:

Mirosława Tórz – przewodniczący
Agnieszka Matwiejczuk – sędzia
Jerzy Rawski – sędzia

w obecności zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego – [REDAKTOWANE]

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 13 grudnia 2007 r. odwołania skarżącego [REDAKTOWANE] na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] z dnia 21 sierpnia 2006r. o umorzeniu postępowania wyjaśniającego wobec radcy prawnego [REDAKTOWANE] wszczętego postanowieniem Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] z dnia 17 marca 2006 r. na podstawie art. 329 § 1 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych -

postanawia:

1. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] z dnia 21 sierpnia 2006 r., sygn. akt [REDAKTOWANE] o umorzeniu postępowania wyjaśniającego,
2. kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2006 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych umorzył postępowanie wyjaśniające wobec radcy prawnego [REDAKTOWANE] wszczętego postanowieniem z dnia 17 marca 2006 r. Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] w związku ze skargą złożoną przez skarżącego [REDAKTOWANE]

Skarżący [REDAKTURA] zarzucił radcy prawnemu [REDAKTURA] potwierdzenie faktury za zgodność z oryginałem, którego to oryginału w dacie poświadczenia nie widział i posłużenie się nieprawdziwą fakturą w postępowaniu sądowym wytoczonym przeciwko skarżącemu. W związku z tym skarżący zarzucił naruszenie przez radcę prawnego [REDAKTURA] podstawowych Zasad Etyki Radcy Prawnego, tj. art. 1 ust. 1 i 2, art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1 art. 43.

Umarzając postępowanie wyjaśniające w niniejszej sprawie w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, że zarzuty przedstawione w postanowieniu Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 17 marca 2006 r. nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiałach dowodowych sprawy. Ponadto, że faktura będąca przedmiotem wniesionej skargi poddana była wnikliwej ocenie Sądu Rejonowego w [REDAKTURA] rozpoznającego sprawę z powództwa [REDAKTURA] w [REDAKTURA] przeciwko skarżącemu. Sąd uznał, że faktura ta nie była dokumentem fałszywym, jak to zarzucał skarżący, ale dokumentem jedynie błędnie sporządzonym, co nie podważa jej wiarygodności.

Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdził, że działania radcy prawnego [REDAKTURA] przedstawione w skardze nie wyczerpują znamion czynu określonego w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, a także nie stanowią naruszeń art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1 art. 11 ust. 2 i art. 43 Zasad Etyki Radcy Prawnego. Tak więc, brak było podstaw do sporządzenia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [REDAKTURA]

Na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 21 sierpnia 2006 r. skarżący [REDAKTURA] wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTURA] odwołanie z dnia 15 września 2006 r.

Skarżący zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTURA] z treścią zebranego w sprawie materiału poprzez przyjęcie, że radca prawny [REDAKTURA] działał z należytą starannością, zgodnie z wiedzą prawniczą i etyką zawodową wykazując profesjonalny charakter wszystkich podejmowanych w sprawie czynności; pominięcie przy rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy treści art. 1 ust. 1 i ust. 2 Zasad Etyki Radcy Prawnego oraz treści art. 11 i art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Ponadto zarzucił błędną wykładnię treści art. 2, art. 4 ust. 1, art. 11 ust. 2 i art. 43 Zasad Etyki Radcy Prawnego oraz art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych, jak również błędne rozpoznanie skargi poprzez przyjęcie, że skarżący zarzucał radcy prawnemu potwierdzenie niezgodnie z prawdą autentyczności faktury podczas gdy skarżący wskazywał, że radca prawny nie miał prawa potwierdzić kopii faktury za zgodność z oryginałem ponieważ takiego oryginału nie posiadał ani nie mógł w chwili uwierzytelniania go widzieć. Skarżący podniósł również, że Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie wykazał i nie ustalił faktów oraz nie wykazał dowodów na poparcie swojej racji, nie przedstawił także dowodów, którym odmówił wiary; brak rzetelności i lekceważenia pewnych dowodów, przewlekłość postępowania.

Postanowieniem z dnia 07 listopada 2006 r. rozpoznający przedmiotowe odwołanie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTURA] utrzymał w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 21 sierpnia 2006 r. o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.

W uzasadnieniu Sąd podkreślił, że skarżący nie przedłożył żadnych dowodów, które potwierdziłyby, że radca prawny [REDAKTURA] dokonał poświadczenia za zgodność z oryginałem nie widząc uprzednio oryginału tego dokumentu.

Sąd Dyscyplinarny dał wiarę treści zeznań złożonych na rozprawie w dniu 07.11.2006r. przez radcę prawnego [REDAKTOR], który wyjaśnił, że widział oryginał dokumentu faktury przed jej przesłaniem skarżącemu [REDAKTOR].

Ponadto Sąd Dyscyplinarny ustalił, że treść faktury poświadczonej za zgodność z oryginałem przez radcę prawnego [REDAKTOR] odpowiada treści faktury przekazanej przez [REDAKTOR] skarżącemu [REDAKTOR].

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrywał się zasadności pozostałych zgłoszonych zarzutów i podjął rozstrzygnięcie jak w sentencji postanowienia.

Skarżący na w/w postanowienie wniósł do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie zażalenie z dnia 25 listopada 2006 r. podnosząc zarzuty, takie jak w składanym wcześniej odwołaniu od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 21 sierpnia 2006 r.

Po przeprowadzeniu w dniu 12.09.2007 r. rozprawy Wyższy Sąd Dyscyplinarny w Warszawie uchylił postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w [REDAKTOR] z dnia 07.11.2006 r. i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania wskazując, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny winien ustosunkować się do wszystkich wymienionych w odwołaniu skarżącego z dnia 15.09.2006r. zarzutów i wniosków. W szczególności Okręgowy Sąd Dyscyplinarny powinien uzyskać od radcy prawnego szczegółowe informacje na czym polegało zachowanie skarżącego określone w piśmie z dnia 05.07.2005r. jako "zachowanie nadzwyczaj aroganckie i bezczelne".

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego, w tym wyjaśnień radcy prawnego [REDAKTOR] złożonych na posiedzeniu w dniu 13 grudnia 2007 roku, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w [REDAKTOR] ustalił i zważył co następuje:

Przede wszystkim podkreślić należy, że skarżący [REDAKTOR] nie przedłożył w trakcie postępowania żadnych dowodów, jakoby przedstawiona w procesie cywilnym, prowadzonym z powództwa [REDAKTOR] przeciwko [REDAKTOR] faktura została sfalszowana lub przerobiona w jakikolwiek sposób i nie jest zgodna z fakturą, przedstawioną skarżącemu. Wręcz przeciwnie – Sąd w postępowaniu cywilnym ustalił, iż faktura odpowiadała oryginałowi, chociaż była nieprawidłowo wystawiona przez pracownika firmy [REDAKTOR]. W związku z tym nieprawidłowości w treści faktury nie mogą obciążać pełnomocnika procesowego, jakim był w tej sprawie radca prawny [REDAKTOR]. Okoliczności sporne pomiędzy mocodawcą radcy prawnego [REDAKTOR] a skarżącym [REDAKTOR] nie mogą stanowić żadnej przestanki odpowiedzialności samego pełnomocnika.

W związku z zaleceniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego podczas posiedzenia w dniu 13 grudnia 2007 roku Okręgowy Sąd Dyscyplinarny szczegółowo zapoznał się z wyjaśnieniami radcy prawnego [REDAKTOR] co do zachowania skarżącego, oraz co do wzajemnych relacji ze skarżącym. Podczas posiedzenia radca prawny [REDAKTOR] zwrócił uwagę na wysoce naganne i nieusprawiedliwione okolicznościami zachowanie skarżącego, polegające na używaniu słów powszechnie uznanych za obraźliwe. Z przedstawionego opisu wzajemnych kontaktów ze skarżącym wynikało, iż to agresywne zachowanie skarżącego skutkowało niezbyt

przemyślanymi sformułowaniami radcy prawnego, użytych w pismach, w tym także w piśmie do OIRP w [REDAKT] z dnia 05.07.2005r. Podczas rozprawy radca prawny [REDAKT] wyjaśnił również, iż jego uwaga w piśmie procesowym z dnia 20.07.2005r. (sprawa o sygn.akt [REDAKT]) o umyślnym kłamaniu skarżącego bądź jego problemach zdrowotnych – była wynikiem braku wiadomości o wszystkich okolicznościach sprawy, w związku z czym radca prawny [REDAKT] wycofał to sformułowanie w trakcie procesu cywilnego, przeprasząc za nie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ponownie zbadał zarzuty skarżącego w kwestii naruszenia przez radcę prawnego [REDAKT] art. 1 ust. 1 i ust. 2, art. 2, art. 4 ust.1, art. 11 ust. 2 i art. 43 Zasad Etyki Radcy Prawnego oraz wydanie postanowienia przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 21 sierpnia 2006 roku z naruszeniem art. 3 ust. 2 a także art. 11 i art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, a także brak rzetelności i lekceważenie niektórych dowodów, z jednoczesnym uwzględnieniem dowodów uznawanych przez skarżącego za nieprawdziwe i nieprzekonujące, a ponadto przewlekłość postępowania.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie potwierdził żadnego z zarzutów, przedstawionych przez skarżącego. Sporna pomiędzy firmą [REDAKT] a [REDAKT] faktura została sporządzona błędnie przez pracownika tej firmy, na co radca prawny [REDAKT] nie miał wpływu. W toku postępowania ustalono, że faktura przedstawiona jako dowód w postępowaniu cywilnym w sprawie przeciwko skarżącemu odpowiadała treści faktury posiadanej przez skarżącego. Decyzja co do wystawienia faktury, jej treści, a także co do skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, należała do mocodawcy radcy prawnego [REDAKT] a nie do niego, jako pełnomocnika.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny za niezasadny uznał także zarzut skarżącego w kwestii naruszenia zasad etyki przez radcę prawnego [REDAKT] polegającego na udzielaniu zdaniem skarżącego błędnych porad prawnych swojemu mocodawcy.

Orzekający w sprawie Sąd wnikliwie zbadał także zarzut skarżącego dotyczący przewlekłości postępowania, nie dopatrując się jednak jego zasadności. Niniejsze postępowanie musiało ulec zawieszeniu na czas toczącego się postępowania cywilnego, gdyż rozstrzygnięcie sądu w procesie cywilnym miało istotne znaczenie co do uznania zasadności zarzutów sformułowanych przez skarżącego w niniejszej sprawie.

W kwestii pozostałych zarzutów skarżącego orzekający w sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela wcześniejsze stanowisko wyrażone w postanowieniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 7 listopada 2006 roku.

Wszystkie wyjaśnienia złożone w tej sprawie na posiedzeniu przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym przez radcę prawnego [REDAKT] są logiczne, konsekwentne i spójne z całym materiałem dowodowym.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekając w sprawie nie stwierdził sprzeczności w ustaleniach Rzecznika Dyscyplinarnego z treścią zebranego materiału dowodowego.

Mając powyższe na uwadze Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w [REDAKT] nie uznał zarzutów zgłoszonych przez skarżącego [REDAKT] za zasadne.

Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dn. 21.08.2006r. w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego jest rzetelne i uwzględnia analizę całego materiału dowodowego.

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji, uznając, iż działania radcy prawnego [redacted] przedstawione w skardze nie wyczerpują znamion czynu określonego w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, a także nie stanowią naruszeń określonych w art. 2 ust. 1, art. 4 ust.1 art.11 ust. 2 i art. 43 Zasad Etyki Radcy Prawnego.

9/14
10

Od niniejszego Postanowienia stronom przysługuje prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie, al. Ujazdowskie 18/4 , w terminie 14 dni od doręczenia postanowienia. Odwołanie wraz z odpisami dla stron wnosi się za pośrednictwem Sądu, który wydał zaskarżone postanowienie.

Sędzia OSD

Sędzia OSD

Przewodnicząca OSD

Jerzy St. Rawski

Agnieszka Matwiejczuk

Mirosława Tórz

Odpisy otrzymują:

1. [redacted]
2. Radca prawny [redacted]
3. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [redacted]
4. Minister Sprawiedliwości